

Sadisten, dværgen og drømmeren

Skrevet af: Anne Middelboe Christensen
Oprettet 20/06/2011 - 20:25

»Det er meget vigtigt at vide, hvad man vil,« siger en af performerne. Tilskuerne nikker lidt nølende. Vi sidder godt nok i Dansehallerne på Carlsberg, og forestillingen hedder *Jagten på et plot*. Men hvad er det lige, vi skal være enige i?

Så går vi på ping-pong-vandring med Liminal-performer som om vi var på en helt almindelig sightseeing på det gamle ølområde fra 1847. Men er det ikke langt ude, at vi skal vide, at svenskeren har en kat, der tit strejfer i Carlsbergs have? Nix. For det giver mening alt sammen i Adelaide Bentzon og Erik Polds besnærende vandreforestilling, hvor fem livshistorier er flettet sammen.

Merete Byrial står for den intellektuelle beretning om kvinden med forfatterdrømme. Nina Kareis er kvinden i elevatoren, der aldrig er kommet sig over mødet med manden, der ville noget, hun ikke turde lade være med ... Og Daniel Norback er svenskeren, hvis kone forlader ham.

Smuk voldsmand

Men det er Johannes Lilleøre, der svinger forestillingen op på et internationalt performanceniveau af morbidity et sansemættet sted i slipstrømmen fra Hotel Pro Forma. Faktisk bliver man lidt bange for ham, men også vildt tiltrukket af ham. For hvordan kan han smile så oprigtigt med sine smukke øjne og samtidig være så ublu sadistisk?

Hvordan kan han stå i jakkesæt og sideskilning og samtidig tage mig med på en vandring til yndlingsmødestederne med hans ludere? Og hvorfor skal han fortælle mig alt, hvad han gjorde med sine hænder? Johannes Lilleøre lægger avanceret op til Sigrid Husjords smerteramte kvinde.

Som dværgakrobat går Husjord hele linen ud med divadans på et veldækket bord i det grønne, men også med selvmordstrang i en skummel kælder. Og ved at bruge sin krops anderledeshed, formår hun at presse tilskueren helt op ad kældervæggen, så det giver høje hår i nakken.

Melankolsk

Hårene rejser sig også i en baggård på Nørrebro. Her skraber sitrende længselsstrøg hen over violinstrengene, mens en kvinde i et kvistvindue synger sin tilkæmpede mildhed ud gennem sine dinglede øreringe. For performancegruppen Scenatet havde en enkelt regnvejsaften indtaget billedhuggeren Astrid Noacks nybevarede atelier i Rådmandsgade med Bent Sørensens forførende Noack-portræt *Backyard Picture # 1*.

Gennem de utætte vinduer peb lyden af savn og stemmer fra en virkelig ølbænk, mens melankolien i den nedslidte baggård greb tilskuerne med uventet kraft bagfra. Fordi her var plads til skønhedsdrømme. Det

kan godt være, at det er vigtigt at vide, hvad man vil. Personligt vil jeg gerne lade mig suge med ind i både prydhaveperformance og i baggårdsæstetik.

Jagten på et plot. Idé og iscenesættelse: Adelaide Bentzon og Erik Pold. Scenografi: Rebecca Arthy. Video: Helle Lyshøj. Liminal.dk i Dansehallerne. Til 25. juni. Herefter Kulturværftet i Helsingør 3-5. august. www.liminal.dk

Backyard Picture # 1. Koncept og musik: Anna Berit Asp Christensen og Bent Sørensen. Scenatet i Astrid Noacks Atelier, Rådmandsgade 34, Kbh N. i torsdags. www.astrid-noack.dk

Kilde: <http://www.information.dk/271472>